1878. X. évfolyam. 169. szám. Hétfő, szeptember 2.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébiránt a postahivatalok útján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Óthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több ízbeli hirdetések, alku szerint a legelőnyösebb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Nem vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen város érdekei.

I.

Debreczen, szept. 2.

Végre valahára kiugrott a nyul a bokorból s most már tudjuk, hogy melyek azon városi érdekek, miket az uj képviselők nem képviselhetnek olyan nyomatékosan. mint azok, kiket a nép szava elszólitott ezen állásról; elsorolva vannak ezen érdekek a „D. E.“ három hosszu vezérczikkében s mi élvén jogunkkal, ime bonczkés alá vesszük azokat.

Először is czikkiró sziveskedik bennünket lázitással s felforgatásra való törekvéssel, fenyegetéssel s a jó isten tudná mi mindennel vádolni. Hát hiszen ez már régi frázis s feleletünk reá csak az, hogy czikkeinket most és mindenkor a hazafiui aggodalom, a nemzet helyzetén való aggódás és a pártviszály szomoru következményeinek előre látható bekövetkezése feletti bánkódás sugallják. Nem fenyegetés az uraim! hanem jóakaratu intés, — figyelmeztetés a jövőre, melyet ha nem teszünk, hirlapirói kötelességünk ellen vétünk. A dühöngők bizony nem mi vagyunk, hanem igenis önök, kik nem átallották a pártoskodás üszkét átvinni a városi belügyekre is.

Mi — már engedelmet kérünk — azt hisszük, hogy nem lehetnek egy városnak olyan érdekei, melyek a törvénynek elitélő betüje alá nem tartoznának.

Önök ugyan az ellenkezőt vitatják; de magok sem hihetik, hogy egy városnak bármi érdeke törvényen kivül helyezhető legyen.

Mi uraim elhisszük, hogy a városnak szüksége van a döntő körök jóakaratára, hanem engedjenek meg, ha egy kis logicával élve e czikksorozatból azt vonjuk ki, hogy önök Tisza Kálmánnak nem hisznek, s az ő — nyilvánosan adott szavában nem biznak, a mi pedig ismét csak önökre nézve jellemző.

Mit is mondott Tisza Kálmán, midőn nem régen beszámolóját tartotta?

„Magam részéről is tudok itélni egy dologban. Megtudom itélni, hogy bármit hozzon is a jövendő, mennyi köszönettel és hálával tartozom a multakért e t. választó kerületnek. Engedjék meg, hogy rövid szavakban kifejezzem köszönetemet és biztosithassam arról, hogy nem történhetik olyan sem most, sem máskor, a mi ezen hálát, köszönetet lelkemből kioltaná, nem történhetik olyan soha, a mi miatt én megszünjem bárminő minőségben teljes lelkemből örülni mindannyiszor, ha ezen város és kerület javára valamit tehetek.“

Hát önök felteszik, hogy a mit itt elmondott Tisza Kálmán, az mind nem leend igaz, ergó a messiásnak szabad nem igazat is mondani.

Ha mi kételkednénk benne, az egészen természetes, de hogy ezt önök teszik, akkor midőn feljajdulnak, ez bizony az istenitett nagy férfiura nem igen hizelgő.

A királyi tábla decentralizátiójára vonatkozó terv, — a küszöbön levő nagyfontosságu események miatt aligha valósulhat, de ha bekövetkeznek is, mi nem hisszük, hogy legyen kormány, mely ha — a méltányosság, a területi arány s igazságszolgáltatási kivánalmak ugy hozzák magukkal — Debreczent a közjó kárával mellőzni tudná, de megforditva, nem kivánhatjuk azt sem, hogy a közügyek rendezése s az igazságszolgáltatás gyorsabbá tétele (vagy nem ez a czél?) ugy kivánná, hogy Debreczen mellőztessék, ez az ügyek menetének kárára és hátrányára előtérbe állittassék. Mi nem óhajtjuk városunk érdekeinek legyezgetését, hanem igen is követeljük, hogy a jog és igazság szava mindenkor és miudenben betöltessék.

Különben a szomszéd N.-Váradon is, ugy tudjuk, épen ezzel hóditottak a most megválasztott képviselő részére, azok is igérték a választóknak, önök is, pedig meglehet, hogy mindketten olyat igérgetnek, a mivel — Tisza Kálmán sem rendelkezik.

Megtörténhetik az is, hogy az országban létező pénzügyigazgatóságokat felosztják s mindössze csak négyet hagynak fenn. Ez — engedelmet kérünk — még mindig csak puszta feltevés és csak terv, melynek a megvalósulásig sok forumon kell keresztül mennie s egyátalában nem következik, hogy nem szabad megbuknia. De tegyük fel, hogy csakugyan megtörténik; azt már belátjhatja minden ember, hogy akkor az ország területét ugy kell felosztani, miszerint a négy székhely a kijelölt területnek lehetőleg közepére essék, a czél szükségképen az levén, hogy az igazgatóság, a hozzá tartozóknak lehetőleg egyenlő távolságra legyen.

Ha már most e felosztás ugy üt ki, hogy a központ körülbelől Debreczenre esik, ugy bizonyosan nem fogják az igazgatóság székhelyét Derecskére tenni; ha pedig a központ N.-Váradra esnék — mi joggal kivánhatnánk annak mellőzését.

Ne vadásszuk önhasznunkat uraim! hanem nézzük azt, hogy mit kiván a közjó szelleme, s a nép, — a haza érdeke.

Ha van jogos igénye Debreczen városának, azt a törvény utján haladó kormány bizonyosan tekintetbe veszi, s ha önök nem biznak Tisza Kálmán adott szavában, mi bizunk a törvény erejében, s meg vagyunk győződve, hogy ez igények kielégitést nyernek.

Politikai hirek.

— **A fővárosi polgárok** népgyülést terveznek. Az ügyben már élénk mozgalom indult meg. A népgyülés főtárgya az országgyülés összehivásának sürgetése lenne, ezt ugy hisszük, minden becsületes magyar ember aláirhatja. Ideje volna, ha a vidék is felocsudnék már az álomból.

— **Vasutaink és a háboru**. Egy zágrábi távirat szerint a magyar vasuthálózat összes vonalain mától kezdve egyelőre szept. 9-kéig megszüntették a teherforgalmat.

— **Pótválasztás tartatott** Somogymegye tabi kerületében, mely alkalommal Miklós István függetlenségi párti óriási szótöbbséggel képviselővé választatott.

— **A portával kötendő** konventióról sokat beszéltek legujabb időben. Most jelentik Bécsből félhivatalosan, hogy a konventió megkötése elodáztatott, sőt megkötése valószinütlen.

— **A póttartalékosok behivása**. A honvédelmi miniszter körrendeletet intézett valamennyi törvényhatósághoz a póttartalékosoknak a mozgósitott gyalogezredekhez és vadászcsapatokhoz való behivása tárgyában.

A mozgósitás.

A fővárosi Coronini-ezred hátra maradt másfél zászlóalja (6 század) tegnap reggel 6 órakor vonult ki az osztrák államvaspálya indóházához s 7 óra után indult el vegyes vonaton Szeged felé, hol a csapat étkezni fog s azután tovább megy a déli határszélrei A csapatot Gábor őrnagy vezeti.

*

A Budapesten állomásozó honvédséget szintén mozgósitni fogják s egyelőre helyőrség. szolgálatot végeztetnek vele.

*

Nagy-Kanizsáról irják az „E—s“-nek: Mint országszerte — ugy itt is megható volt a bucsuzás a hazájukból távozó harczosoktól. Tegnap reggel a város szine-java a vaspályához tódult, hogy a 48-ik sorezredet elvonulni lássa. Meglátszott mindenkin a meghatottság s nem maradt szem könnyek nélkül. A város hatósága bort s szivart osztatott ki a legénység között. A népesség rokonszenve jó hangulatra keltette a nehéz szivvel távozó katonákat. A nők zokogására danájukkal feleltek. A pezsdülő jó kedvet a felharsanó czigányzene is nagyban fokozta. Midőn a vonat elrobogott, az összegyült sokaság még soká lobogtatá kendőit, és mindaddig a távozók után tekintett, mig a gyorsan haladó vonatból valamit láthatott.

*

Kecskemétről irják, hogy e hó 26. és 27-én ment el onnan 4 század magyar huszár. Vidor ezredes tartott hozzájuk lelkesitő és bucsubeszédet. — Tegnap meg elvitték a 38. gyalogezred 14., 15., 16., 17. 18., 19. és 20. századainak legmagyarabb legénységét, önkénteseket és öreg katonákat. Nagyitóüvegen sem lehetne látni rajtuk egy mákszemnyi lelkesedést.

— **BUDAPESTI HIREK. A várszinházban** előadást rendeznek a mozgósitott harczosok szegénységgel küzdő családjai számára. **Talált hulla**. A Miksa-utczában levő egyik üres telken egy, körülbelől 2 hónapos fiugyermek hulláját találták. Bonczolás végett kórházba szállittatott. **Postatisztek mozgósitása**. A fővárosi postahivatali személyzetből a boszniai postaszolgálat teljesitésére 10 postatiszt és 14 levélhordó megy az occupált területre. **A mult héten** élve született 251 gyermek; elhalt kétszázkét személy.

A háboru.

(—s.) Bomlik a világ keleten. Még el sem végződött az osztrák-bosnyák háboru, már kitört a másik: az orosz-török harcz. Egy Konstantinápolyból érkezett távirat szerint ugyanis, az oroszok felszólitották a felkelőket, hogy tegyék le a fegyvert, s miután ennek semmi eredménye nem lett: az oroszok a felkelőket megtámadták, s az Arda völgyében több helységet elhamvasztottak. Az oroszok három napig tartó csatározás után beszüntették a támadast, s most erősitéseket várnak, hogy a harczot ujra megkezdhessék.

Philippovics szállásáról semmi hir nem érkezik.

Jovannovics tábornok is csak annyit ir, hogy 28-án egy dandár megszállotta Nevesinjét, persze benne van a táviratban, hogy ellenállásra nem talált.

* *

Ugy látszik, hogy a boszniai és herczegovinai lakosok nem nagyon áhitoznak az osztrák uralom után, legalább az tünik ki azon pontozatokból, melyeket a felkelők megbizottai a német, angol, muszka és osztrák külügyminiszteroknek átnyujtottak.

E pontozatokban azt kivánják a bosnyákok, hogy a hivatalnokok egész Boszniában csak szerbek és keresztyének legyenek.

2.) Az osztrák sereg gyakoroltassa be katonailag a bosnyákokat.

3.) A hivatalos nyelv a szerb legyen.

4.) Azonnal hivattassék össze a skupcsina, és Bosznia autonomiával biró tartomány legyen.

5.) Öt év lefolyásáig a bosnyákok adómentesek legyenek.

6.) A visszatérő menekültek számára házak épittessenek.

8.) Nemzeti iskolák alapittassanak, és

9.) Minden Boszniát illető ügy a skupcsina által intéztessék el.

A szegény bosnyákok tehát arról álmodoznak, hogy vagy öt évig nem fizetnek adót. Ezt azonban nem fogják elérni.

*

A görög kormány elhatározta, hogy ha a porta szeptember 15-ig a határkérdésben nem enged, — megüzeni háborut.

Addig-meddig tehát, hogy csakugyan kitör az európai háboru.

Hafiz pasa Triesztben több igen érdekes nyilatkozatott tett. — Nagyon sajnálkozott rajta, hogy Ausztria-Magyarország bele fogott az occupátióba anélkül, hogy a portával megkötötte volna a conventiót. Nézete szerint az annak idejében előre megkötött conventió minden vérrontást meggátolt volna, és csapatainkat, mint a porta szövetségeseit mindenütt barátságosan fogatták volna. Hafiz pasa véleménye szerint az occupátió még ezentul is véres áldozatokat fog igényelni. Oroszország nem fogja elhagyni — a pasa szerint Konstantinápoly előtti állásait mindaddig, mig Ausztria-Magyarország az occupátió tartamát szabatosan meg nem határozza, s csak akkor fogja csapatait viszavonni Konstántinápoly alól, ha Ausztria-Magyarország határozottan kötelezte magát Bosznia és Hercegovinát egy meghatározott időpontban ismét kiüriteni.

Szerajevó bevételéről következő érdekes részletet irják:

19-én történt mag Serajevó bevétele. Kora reggel indultak ki a csapatok a serajevói sikra s már 7—8 óra közt Serajevó körül, hova a keletről és délről előnyomuló osztályok már érkeztek, erős fegyver és ágyutüz hallatszott, mely mintegy d. e. 11 óráig tartott. A sürü köd miatt az ütközetet nem lehetett látni. Philippovics táborszernagy Blazuj mellett adta ki parancsait a XIII. hadtestnek s nemsokára már Serajevo előtt bömböltek Uchatiusaink. Délfelé a köd eloszlott, s a mit láttunk, az már égő város és az ágyutüztől füstölgő magaslatok voltak. Elég szomoru látvány volt. Délután 1—2 óra közt vitéz katonáink megtörték a rendkivüli makacs ellenállást s Serajevo be volt véve. Veszteségeink halottakban az 50-et meghaladják, sebesültekben pedig mintegy háromszor annyit tesznek ki. A török felkelők 24 ágyuval védték a várost s borzasztóan meglakoltak. A benyomuló katonák nagy vérengzést vittek végbe. Az áldozatok száma török részről nagyon megközelitheti az 1000-et. — Hogy mennyire vannak fanatizálva a fölkelők, tanusitja az hogy egy török ur kedvencz nejét átölelve halt meg a fölcsapó lángok között saját házában. Szerajevonak különösen török része ez idő szerint nagyrészt romokból áll. A keresztény templomok azonban sértetlenek. A tüz még az ostrom napján éjjel is tartott.

A bosnyákok szerfölött örvendeznek ez eseményeknek. Serajevo égése alatt örömtől sugárzó arczczal kóboroltak s csapatainkat köszönettel halmozták el.

A vidék állapotjáról közelebb fogok irni, Végül csak azt jegyzem meg, hogy a környék még mindig telve van kóboró bandákkal.

VIDEK.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Szatmár, szeptember hó 1.

T. szerkesztő ur! A képviselő választás lezajlásával lecsendesült minden, megyénkben csak egy helyen lett egyhangulag választva a képviselő, a fehér-gyarmati kerületben hol Kende Tibor lett, mint a független elvek hive egyhangulag megválasztva, ezen kerület büszke lehet arra, hogy neki az önként lelépett Vályi Jánosban is mindig ily elvü képviselője volt.

A többi helyeken megválasztott képviselők legnagyobb részben csak nehány szótöbbséggel győztek a független elveket valló jelölteken, bizony nagyon sajnos reánk nézve, hogy azon most megválasztott képviselők, kik jelenleg már a szabadelvü párt uszályhordozói nemsok idővel még ellenzékiek voltak, sőt megyénk főispánjánál is, több évvel ezelőtt, keresve sem találhattunk volna, a ki jobb ellenzék legyen. Más idők, más emberek!!

Pártunk minden választókerületben erős lábon állott s számitott a győzelemre, hiszen N.-Károlyban győzelmünk biztos volt, itt csak az ármány győzhetett felettünk, itt oly dolog történt, a melynek párja országunkban nincs. Mező-Csengerben pedig, már a győzelmet kezében tartó s nagy előnyben levő n. t. Kiss Áron esperes jelöltünk, a N.-Károlyban ármány s árulás utján győzött Domahidy István képviselő által toborzott és behozott svábok által szorittatott ki.

Node csend lévén már mindenütt, abba hagyom én is e keserü emlékü közel multat azon reményben, hogy három év mulva másként lesz itt is minden, addig pedig csak piruljon arczánk a szomszéd Szaboles megyével szemben, mely büszke lehet arra, hogy nála egyetlenegy kormánypárti képviselő sincsen, náluk pedig, a nagy Kölcsey hazájában csak azon egy kerületben nyerhetett ügyünk diadalt, melyben a nagy Kölcsey született, nálunk kezdettől fogva csak ezen egyetlen kerület a tiszta a többi pedig olyan mis-más.

Mivel pedig a nagy Debreczen, a délibábos alföld e legnagyobb városa, a kálomista Róma lemosta nevéről a szégyenfoltot s hü lett önmagához és dicső multjához, mely által a függetlenségi elvek országos központjává lett, közelebbről érdekel bennünket, bátor vagyok két dologban szavamat, ugy a magam, mint többek nevében felemelni, nevezetesen: a még megmaradt s Debreczenben levő másik „Tisza,“ mely ugyan biztositó társaság, ez év folytán még miért nem tartotta meg ez évi közgyülését? jó lenne az igazgatóságot interpellálni, hogy az alapszabály egyik pontjának, mely világosan azt tartalmazza: hogy évenként a közgyülés az év első felében mindig megtartandó, tenné eleget?

A másik dolog pedig a „Magyar kisbirtokosok országos földhitel intézete.“ Ugy tudom, hogy e fontos gazdasági tényezőre az országos alapból ötszázezer frt. szavaztatott meg, a másik ötszázezer frt. pedig alapitványok utján foly be. A hires H.-Böszörmény város ezen czélra már 10 ezer frtot szavazott meg, hát Debreczen e tárgyban hol késik az éji homályban?

r, l.

— **VIDÉKI HIREK. A karczagi orsz.-vásár** szeptember 29. és 30-án fog megtartatni. **A szatmár-németi határon** mult hó 30-kán tüz

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: Zombori Gedő.

(46. folytatás.)

Olyan szivrehatólag, esdve voltak mondva e szavak, a kövek tán megmozdultak volna; de egy büszke gróf hölgynek bántó volt, hogy egy fiatal ember szív viszonyai közé nyult, talán szégyelte is, hogy egy olyannal állott szóba, kiről igy mernek szólani; felébredt a dac, mely rendesen igy szól:

— Csak azért is! Ne hagyd magad!

A szelidség, mely iményt arczán tükröződött: eltünt, s helyét gőg és büszkeség foglalta el.

— Nevelő ur! parancsolom, adja át e levelet, mely hozzám van czimezve, s ne rágalmazzon magánál magasabb származásu egyént, a ki nem alázhatja le magát oda, hogy öntől elégtételt kérjen. Azt se feledje, hogy én urnője vagyok és nem tanitványa, a kinek feddőző beszédeket tarthat.

Ah mily vérig sértették e bántó e megalázó szavak a becsületes ifjat! Forrt ereiben minden vércsepp; de erőt vett magán.

A nevelőnek, kit urnak neveznek a cselédek, s cselédnek tartanak az urak, kit az urak társaságukba vesznek s mégis lenézik s alantos származását finoman, de eléggé bántólag annyiszor éreztetik vele, ki mint az ablak világit, benn van a házban s mégis kivül, ah a nevelőnek türni és ismét türni, s a keserü labdacsokhoz jó arczot kell vágni!

Ajkán szeliden, de arczán vonagló vonásokkal, szivében tele keserüséggel s mégis tiszteletteljesen kellett válaszolni.

— Azt hittem, a jó cselédnek őrizni kell a házat. S tán igaza van méltóságos grófnő, hogy tévedtem, midőn azt hittem, hogy a melynek annyit köszönhetek, e grófi család becsülete felett őrködni tartozom. Lehet; de nézetem nem változott. E levél meggyalázná a Fehérházy gróf nevét s azért eltaposom.

Széttépte, eltaposta, köszönt udvariasan és távozott.

A hölgy villogó szemekkel nézett utánna. Bartha nem tudta mit tegyen.

— E helyen nincs többé maradásod, mondá a megbántott szív.

— Hagyd sorsának az oktalant, látod, tőled a hüséget és szolgálatot sem veszik szivesen. Mit tehetsz? A mit tehettél megkisértéd . . . a többi az ő dolga . . .

— Nem! nem! a mit meg kezdtél végezd be! Mentsd meg a család becsületét, ha ő nem akarja elüzni, üzd el köréből te, ródd le háládat ezzel a család iránt, s azután vedd vándor tariszyádat, s menj el oly messze, a hova el nem juthat veled az emlékezet és szerelem. Feledd el a nyomorban, a kit megszerettél a bőségben s gyülöld meg azt, a ki egy kalandort boldogit szerelmével, melyért üdvödet adtad volna!

Igy szólt benne a jobb rész, s ő hozzá fogott a munkához.

Ha ő nem akar róla lemondani! . . . . . Igen . . . akkor nincs más mód.

— Bevádolhatnám őt mint Idzeboj gyilkosát, mint szökevényt, ki megölte urát . . . ezekre nincs tanum. Idzeboj nem vall rá Ayda kedvéért . . . Nincs más mód, hogy becsületét megvédjem . . . . Életre halálra legyen a harcz, vagy ő esik el, vagy én . . . Ez esetben is kénytelen lesz menekülni . . . . . Óh érette édes lesz a halál.

Szólt magában s egy barátját felkereste, a ki az ál-bárót párbajra hivja életre, halálra. Ugyan az volt ez, a kit azon estve látogatott meg, midőn haza térő utjában ama illatos parti jelenetnek akaratlanul, véletlenül tanuja volt.

Segédei el is mentek; de a lovagot sehol sem találták. Eltünt. Épen jókor. Multja felfedezve, a legmagasabb katonai helyről jött a parancs, hogy tiszti rangjától fosszák meg, s a polgári hatóságnak szolgáltassák által.

Jókor vette neszét, odább állott.

Másnap Bartha fájdalmasan borongó arczczal jött ki a gróf szobájából. Lemondását adta volna be. A gróf nem volt található, asztalán hagyta.

— Oh csak elfogadná . . . Nincs e helyen többé mit keressek!

Mikép adja tudtára távozását annak, a ki a jó tanitványból már hü igaz barát lett: e volt a főkérdés.

Hogy ne is találkozzék Zoltán gróffal, lakosztályukat elkerülendő, a női korridor keleti végén nyiló kis csigalépcsőn akart távozni ki az utczára, bolyongani czéltalanul, hogy elszóródást, menekülést találjon, nyomott kedély hangulatának könnyebbülést szerezzen.

— Bodor szavai most jutottak eszébe.

— Igaza volt! Visszamegyek az egyszerüségbe, melyből nem kellett volna kilépnem soha. Munkakört keresek, hol egy kis körnek én leszek mindene!

És ismét, feltünt Lidi mosolygó ajaka, a szép szelid Ágnes bánatos arcza. Egyik hivta, másik intette.

— Jöjj ide, hol azok közt, a kik téged szeretnek, veled egy sors osztályosai közt, reád hasznos munkakör várakozik, légy ott a haza, a nemzet, az egyház szent érdekeinek igénytelen munkása bár; de életed nem fog nyomtalanul elenyészni, lesz a ki nevedet áldva fog megállani sirod felett.

Már előizét érzé azon gyönyörnek, melyet keblünknek az öntudat ad, hogy mi hasznos tagjai vagyunk a társadalomnak, és hogy vannak, kik szeretettel, esdve ránk függesztik vágyaikat, reményeiket, — hogy őket boldogitsuk.

— Igen! más irányt adok életemnek . . . Megyek hozzátok, el nem hagylak többé, elhagyott, igaztalanul mellőzött szeretteim! Ti megbocsáttok nekem és én örökre tiétek leszek. —

Már lefordult, hogy a csigalépcsőn az előudvarba lépjen, midőn a hölgyek lakosztálya felől, kis kezében fehér kendőjét lobogtatva, a fiatal grófhölgy, Berta sietett feléje.

— Bartha ur! hangzott szeliden szép csengő hangja.

Berta arczán nem ült gőg, ajkán nem játszott hóditó mosoly, szép vonásain mondhatlan szelidség és meghatottság tükröződött. Oda nyujtá piczinyke fehér kezét.

— Köszönöm figyelmeztetését Bartha ur, tudom és nem fogom elfeledni soha azt, a mit becsületem és boldogságom megmentésére tett. Bocsásson meg nekem. Kössünk békét örökre. Higyje meg, kedves lesz nekem az a gondolat, hogy ön igaz, jó barátom.

Olyan igazi érzés hangján, olyan tiszta arczczal, a szemekben annyi őszinteséggel, oly szivet megindítólag voltak mondva e szavak, hogy az elbüvölt ifjutól, mint illatos szellők lebbentére a füst és pára, elszálltak iménti elhatározásának lenge képei. (Folyt. köv.)

...i emelkedtek volna. A külföld feltü... része vett rajta, és általában azon vé...yel végződött az ottani vásár is hogy ...még tovább fognak csökkeni, kivált ...s minőségüeknél. A mai árak: kész...100 ko.-ént Budapesten:
...szavidéki buza 78 ko. frt. 9.75 ...ko. frt. 10.—10.10, 80 ko. frt. 10.20, ...léki buza 78 ko. frt. 9.50—65 ...rt. 9.75—85, 80 ko frt. 9.90—10.05 ...i buza 78 ko. frt. 6.25—35, 79 ko. ...—60, Fehérmegyei buza 78 ...9.50—60, 79 ko. frt. 9.80—10., 80 ko. ...9. Felsőmagyarországi 78 ...8.80—9. 79 ko. 9.15—20, 80 ko. 9.30

...zs változatlan frt. 6.15, Arpa-ta...yi frt. 5.60—6.15, maláta, frt. 7.08 ...rt. 8.50—9. Zab frt. 5.60—6. Ku...a frt. 5.60—80. Káposztarep...13.—13.10, bánáti frt. 12.70—90.

Lobmayer I. F.

LEGUJABB.

Bécs, aug. 30. Belgrádból vett ...virat alapján hire terjedt itt, hogy ...Loja Ragaticzánál (Glasinacztól ...csapataink által egy czirkálás ...val elfogatott.

Bécs, aug. 30. A „Pol. Corr.“ ...Nándorfehérvárról: Két szerb tá...tisztet Nisből Prisztinába küld...gy Hafiz pasával a Szerbiának ...gységek kiüritéséről tárgyaljanak. ...auták folytonos támadásai miatt, ...ek ismét megszállották Podujevo ...et. — A mohamedán felkelők ...Planina-Romániá-nál öszpontosul, ...k erődítéseket emelnek. —

A mozgósitás az ország vidé...legteljesebb mérvben folyik. A ...ezredek roppant arányu mozgósi...megtelelően hajtatik végre a tü...mozgósitása is. A felvidékről ti...külön vonat szállitja az ágyu...vakat, szerkocsikat és a legény...Budapesten keresztül a harczter

...elelős szerkesztő: Péter Gábor.

Alföldy Károly
tánczoztanító.

...ztelettel tudatja a tánez-művészetet ...n. é. közönséggel, miszerint folyó évi ...r hó 10-én tanczlantását megkezdi: ...ind bátorkodik a n. é. közönség be...elmébe ajánlani, hogy a nyári tanidény ...t a fővárosban töltötte, és az ottani ...mesterektől a legujabb divatu Cha...társas tánczokat tökéletesen elsajá...helynél fogva képesnek érzi magát ...einek több oly tanczokat betanitani, ...árosunkban még eddig nem tanittatak.

...breczen, 1878. aug. 30.

...: Főpiacz báró Jozinczy házban.

(311.)

...É S.

...ő egyéneknek figyelmébe ajánlom

...a legkitünőbbek, ...égben

...TIMSÓS BŐRBŐL.

...geket.

...berendezett

...ETEMET

...ellett.

Mély tisztelettel

...yer Ferencz,

...ér 1585. „Bika“ vendéglő mellett.

...segben kapható.

Hirdetés.

...lirott tisztelettel tudatja a helybeli ...n. é. közönséggel, hogy f. év szept. ...va épitész-mérnöki irodát nyit. Ajánlja ...rvezések és mint vállalkozó, minden...tészeti és mérnöki munkálatok ki...

...breczen, 1878. aug. 24.

...kása: piacz-utcza 1902. sz.

Tóth Kálmán,
okl. épitész-mérnök.

ELVESZETT

...észen sárga, sima szőrü kis kutya, ...piczi“ névre hallgat. A megtaláló ...edjék azt nyugoti sor 1673. sz. ...glédi Sándorné asszonynál átadni, ...frt jutalomban részesül.

(310)

...örökösei könyvnyomdájában.

ütött ki. A cséplőgéphez összehordott szalma s egy kazal buza égett el. **Öngyilkosság.** Kóti József udvarii lakos, 63 éves öreg ember felakasztotta magát. **Vizbefultak.** Orosz István bakonszegi lakos, lóusztatás közben a Berettyóba fult. Hasonlóképen Horváth József margittai jegyző 14 éves fia is fürdés közben a vizbefult. **Rablók.** Mult hó 24-én esteli 10 órakor a hájói kis korcsmabeli bérlő Feld Jónást négy fegyveres egyén megtámadván, őt és nejét megverték s a szobában tett egy lövés után, mely ugyan senkit sem sértett meg, elfutottak. A szakasz csendbiztos által eszközölt nyomozás folytán kiderült, hogy az egyik tettes lázári illetőségü fél szemére vak Fassie János volt, ki negyed magával a lázári, robogányi, rippai és tenkei erdőségekben tartózkodik, ugyanazon éjjel a kalamári határon lakó egy román embert szinte sulyosan megvertek. A nyomozás a tette ellenében egész erélylyel folytattatik.

A miskolczi catastropha.

Miskolcz, szept. 2. (A „Debreczen" távirata.) A vizár folytán borzasztó szerencsétlenség történt itt. A romok közt még most is találnak hullákat. Sok ember még most is hiányzik. A pecze-utcza, Gondon- és Belegrád városrészek teljesen tönkrementek. Ma hatszáz ember jött segitségül, számos kocsival. A legvagyonosabbak koldusokká lettek. Sok katona meghalt. Embert, állatot még Diósgyőrből is hozott az ár.

Hogy is lesz hát?

Tehát a czopfos politika aratja dicsőségeit Boszniában. A paróka nyele azonban csapkod magához jobbról balról, mint mikor a szamarat a legyek insultálják. — Szegény Andrássy gazda is szeretné már, ha nem ugy lenne minden, mint a hogy van, — mert látja, hogy a czopfos prudentiával belemászott egy olyan cziberébe, melynek már is szörpöljük vaczkorizü levét.

Azt mondják, hogy „hamis a nimet" — hm; . . . ezt oknélkül nem fogták rá, kivált ha a hajdani németek sophismain végig tekintünk, mely a magyart luddá tette, s orránál vezette: — de hogy a mai német lenne hamis, már tudniillik ez a mi németünk, ezt uraim kereken tagadhatjuk. Dehogy hamis, — sőt inkább nagyon is ártatlan, annyira ártatlan, hogy egész nagy szamár tőle.

Mert hiszen ha végig tekintünk, az alig mult berlini conferentialis spiegelfechtereiokon, vajmi bárgyu felfogásnak kell annak lenni, mely át nem látná azt, hogy a hajdan erős gesammt öszterreichot kegyetlenül luddá tette ez a másik nimet ott Berlinben, az a három szál haju Bismark, — már pedig a kit igy luddá tudnak tenni, mint ezt a mi szegény plundrás németünket: az ilyen nem hamis; hanem stockfisch!

De hát mi az ördögért ment is neki annak a szurtos Boszniának? Kellett az neki? Dehogy kellett: hanem hát van itt ebbe a dologba egy fene kálculus, a miből mégis csak a tünik ki, in fine finali, hogy „Patai István bácsi szerint, h . . . . . . a nimet" — mert hát lássuk csak, mit ki nem bonyolithatunk még ebből a conjecturális politikából, a mibe belemászott a frizirozott Cancellar, és prosperatus herczeg Andrássy gazduram.

Ennek a szegény hátul hasitott nadrágu tubákos nimetnek, ennek a gewáltiger gesammt öszterreichnak a porosz, meg az orosz — ez a két rossz lesz rövid időn a megsemmisitője, mert látják ők azt nagyon jól, hogy ez a gesammt öszterreich annyira tehetetlen, annyira enervált a maga polyglott birodalmával, ezzel a heterogén elemü s demoralisált birodalommal, hogy ennek elébb-utóbb maga-magát meg kell semmisiteni, hogy uj állami életre vergődhessen.

A dynastia a maga létét tehát, ily szemmel látható esély bekövetkezhetése előtt, kényszerülve érzi ugy ahogy biztositani, s megfontolva még azon eshetőséget is, hogy maholnap a nagy „Deutschland" okvetlenül elnyeli Ausztriának német nemzeteit is; mit tehet mást bujában, mint azt, hogy neki ront Boszniának, azon nemes czélból, hogy azt a vad marha népet civilisálni fogja; egy pár regiment paruplis és figarós beamtert, mint haj dan Magyarországra berukkoltat, s megkezdi a civilisátió nemes müveletét s a cultur, népüdvözitő müveletének erélyes alkalmazása által, vagyis zsandár, financz, policzei, beczirkerek, s más ily nemes jószágokkal megczivilisáltatnak egy barbár natziót, s midőn mindezekkel készen akarnak lenni, azt veszik észre, hogy az a bosnyák-morlák nem hagyja ám könnyen magát, sőt még a gesammt-öszterreich nagy hatalom plundrájára is rá ver, s addig püföli és veri, mig egyszer ugy jár, mint első Napoleon a muszkaországi expeditióval, midőn fényes hadseregének alig egy századrészével kelle rohannia hazafelé — azon marschon, melyet mai nap is fütyöl még a schuster inas is, hogy: „már siess hazádba, visszavert seregem," és akkor osztán, midőn a megszeppent gesammt-öszterreich vitéz hadai reterálni fognak: beleszólal a muszka, s kétségbeesett honfoglaló civilisátort kegyes pártfogásába veszi, oda adván neki Bulgáriát Boszniát, Montenegrót, meg a macska tudja, miféle minden vakondakdurást, hadd czivilizáljon addig a meddig neki tetszik. Azután legelőbb is felállittatik az adószaglá-szati bizottság stb, s midőn a harcz és háboru elhever, midőn a bombák és amstrong ágyuk üres gyomorral fognak csillámlani, az uj királyság arsenaljaiban, — itthon egyszer csak azt fogjuk tapasztalni, hogy az a gewaltig gesammt öszterreich-change passe — sehol sincs — elszaladt. — Hova szaladt? — elszaladt Deutschlandba, a nagy német birodalomba. Magyarországból is kevés fog megmaradni, alig tiz—husz vármegye — Budapest fővárosával és az ott székelő magyar király trónusával, — s nagyon valószinü, hogy már N.-Várad is muszka valakhiába fog esni Erdéllyel, Banatussal stb. — s a boldog czipszerek, az egérfogó késztitő drótosok, herélők és üveges atyafiak, valami Cseh királyság egise alatt kenekednek kényesővel, s a vutki nárcosisa alatt álmodnak édes álmokat, melyek felett ott lebegend Szvatopluk szelleme, veres kantáros fehér csikón — s a schaerának zengzetében a „cserveni kantár bilikony — predali szom ország pozsemoly", melódiái fognak a lélekre, chloroform-hatást gyakorolni.

Egyszóval Európát két hatalom fogja uralni, a két rossz, vagyis orosz és porosz. Az angol oly helyzetbe jut, mint a minőbe ez idő szerint a zsidó van, értve polgári és társadalmi életét. Francziaország lesz egy proletárius fasc hionabl, jó husban levő nebánts nemzet, a ki (mint a tráger) a jó kereset napján végig fekszik a taligáján s mintha övé volna a félvilág, genirung nélkül alszik a körülötte zajongó nép közt. —

Meg osztán fognak itt maradni szórványosan bünbánó vén szabadelvü párti patrioták, Tiszá iránti sympathiából elsoványodottan, mint valami gyümölcsszedő székek, kik vezeklenek élet fogytiglan a hajdan erős magyar haza területén, énekelvén az „oh dü lieber augusztint."

* * *

És most, midőn a satyra fulánkjait félretesszük, azt kérdjük azoktól az illetőktől, hogy — kellett-é nekünk — ez a bosnyák pácz, a mibe bele másztunk, s kellett-é az, hogy ezen ostoba politika Osztrákország dissolutióját eszközölje? — Nem kellett! — feleljenek érte azok a kik okozták, hanem azon átkok után, melyek fejetekre zudulnak egy megsemmisülendő nép ajkairól, csak annyit kivánunk — „sis vobis terra levis," ha tudniillik még némelyek közületek a föld felett nem fogják élvezni az örök élet praeludiumát.

Csalán Péter.

UJDONSÁGOK.

* **A főiskolai tápintézetre** főzetés a legujabb megállapitás szerint asztalonként adatik ki, egy asztalnál étkezik 16 ember, a főzést elvállalni akarók szeptember 3-dikán, kedden reggel 8 és 9 óra közt jelenjenek meg a főiskolai gyülésteremben. Debreczenben, 1878. szept. 2. A kollegiumi igazgatóság.

* **Adakozás** A mozgósitottak hátrahagyobb családjai számára adakoztak szerkesztőségünkben B. G. ácsmester 2 frtot; egy társaság 1 frt. 10 kr. Fogadják köszönetünket.

* **Adakozások.** Legujabban a következő egyének voltak szivesek a szenvedő harczosok javára adakozni: Báthori Eszter k. a. egy csomó tépést, Dáné Istvánné urhölgy egy csomó tépést, Rott Juliánna k. a. tépést és sebkötőt, Tóth Mihályné, Nagy Andrásné, Kozma Imréné tépést és sebkötőt, s végül Székelyhidról Kerekes József ur és neje Soós Rozália egy csomó tépést és sebkötőt. A nemesérzelmü adakozók fogadják őszinte köszönetünket, a szenvedők nevében is.

* **Nagyhortobágyi puszta**, szept. 1. A lefolyt augusztus hónapban csak hat nap volt, melyen ezen a pusztán eső nem esett, de mivel pásztásan járt, van a pusztának olyan része, még pedig a leghátasabb, a mely kellőképen meg nem ázott, igy itt jó legelő nincs is. Ellenben a hol jól megázott a talaj, annyira dus a növényzet, a milyen még ezen a nyáron soha sem volt. A hosszu ideig tartott szük legelő után beállott tulbőség az egészségi állapotnak nincs előnyére; különösen a gyenge, idei borjukból hullott el a mult hónap utolsó harmadán 40 darab három gulyából, mert a mátamegi, tapegyházi, halasközi és kövesházi gulyákból egy sem döglött; már ugyan a többiben is megszünt. Temérdek a légy és szunyog, de ezek nyugtalanitása mellett is hiznak a szarvasmarhák, a mely gazdának meddő tehenei vannak, őszi vásárra sok jó pénzbevételre lehet kilátása. — A vidéken a járványos száj- és lábfájás dühöng, a mi pusztánk sem lesz kivétel, három gulyába találtam pár darabot, mely ezen nyavalyában szenved. Dely.

* **Postaügy.** — Értesittetik a t. közönség, hogy f. hó 1-től kezdve Ausztria-Magyarországból Francziaországba és Algeriába 150 frtig terjedő postautalványok küldhetők. Magyar postaterületen azon utalványi ürlapok használandók, melyek a külföldi forgalom számára kiadattak. — Az utalványozási dij a feladáskor az utalványlapra ragasztandó levéljegyekkel fizetendő és pedig 25 frtig 25 kr. 25, 50 frtig 50 kr. 50, 100 frtig 1 frt. 100, 150 frtig 1 frt. 50 kr. Az utalványozott öszszegek a feladó pénznemében és értékében fizetendők be, és a kifizető ország pénznemében és értékében fizettetnek ki. A pénznemek átszámitását a kicserélő cs. kir. postahivatalok teljesitendik. M. k. postahivatal. Debreczen, 1878. szept. 1.

* **Felhivás.** Mindazon t. ivtartóimat, kik „Ifju korom emlékei" cz. sajtó alá adott müvemre előfizetési ivet fogadtak el: tisztelettel kérem, hogy az aláirások eredményéről legkésőbb szept. 15-ig tudósitani ne terheltessenek, hogy a nyomtatandó példányok száma felől magamat tájékozhassam. Tisztelettel Győrtelek (u. p. Ököritó, Szatmárm.) aug. 28. 1878. Biki Károly.

* **A debreczeni kereskedelmi tanodán** a beiratások vasárnap szeptember 1. megkezdődtek. Az eddig eredményt örömmel konstatáljuk. Eddigelé jelentkezett 27 uj, és 14 oly növendék, ki már előbbi években is látogatta a tanintézetet. E szerint alapos reményt táplálunk ez iránt, hogy a mult évi létszámot ez évben messze tul szárnyalandja a hallgatóság, a mi egyébiránt nem meglepő arra nézve, ki ismeri a debreczeni kereskedelmi tanoda berendezését s azon áldozatok nagyságát, melyek a tanoda fentartására évenkint hozatnak: s a ki tudja e mellett, hogy városunk ezen tanintézete ugy a szülőknek mint a növendékeknek oly előnyöket biztosit, melyeket egyéb rokon intézetek nem nyujtanak. Azon felül ugyanis, hogy e tanoda növendékei az egy évi önkéntes katonai szolgálat kedvezményében részesülnek, három évi tanfolyam után azonnal a gyakorlati pályára lépnek s ez által önfentartásukra képesittetnek, e tekintetben hathatósan támogattatván a debreczeni kereskedő testület által; végre még a tanfolyam alatt gondoskodva van a szegénysorsu növendékekről, kik is anyagi támogatásban részesittetnek.

* **Korai szüretre** van kilátás. Ugyanis a sajátságos időjárás folytán a szőlő a legnagyobb mértékben rothadásnak indult, s a tulajdonosok kénytelenek lesznek a nagyobb mérvü rothadást meggátolandó, korábbi szüretelés által szüntetni meg a bajt.

* **A kertészeti egylet** czegléd-utczai helyiségében kitünő faju s igen olcsó árban kaphatók dinnyék a derék Biró Pál gazd. kertész termesztményéből. — Az ehetetlen, rosz dinnyék talán még egy évben sem voltak oly nagy számmal képviselve piaczunkon, mint az idén. S igy sokkal ajánlatosabb, ha az ember pár krajczárral drágábban kitünő dinnyét ehetik, mintha 4—5-öt fölvág a piacziból s egyik sem ehető meg.

* **Csapatmozgalom.** Tegnapelőtt este hat órakor 800 embert szállitottak át városunkon a lengyel határról. Hanem ezekről ugyan nem lehetett volna ráismerni a vitéz lengyel népre. Csöndes, nyivásznya nép; alig hogy szólni mér. Nagyobb része annyira sötét tudatlanságban létezik, hogy még azt sem tudja, hova és miért viszik? A hozzájok intézett kérdésekre egyik azt felelte, hogy Muszkaországba mennek, a másik, hogy Törökországba. — No ezeknek a lelkesedése is aligha birkozik meg a maroknyi bosnyák néppel. Itt étkezés végett kiszállottak, s igen jól esett nekik a gulyás, minthogy nagyobb része alig eszik hónapokon keresztül málénál egyebet. A vasutnál nyilt konyhák voltak felállitva, és onnan kapták vacsoráikat. A derék Otrokocsi Végh János szivarokat osztott köztök szélylyel.

* **Derék főtiszt.** Fennti ujdonságunkkal kapcsolatban megemlitjük hogy a megvendégelendő katonaságból — a vállalkozók hibája és elitélendő hanyagsága miatt, — mintegy kétszáz embernek nem jutott enni való, hanem azért vállalkozók a számlát hüségesen kifizettették maguknak. Midőn ez a menetet vezető derék főtisztnek tudomására jutott, méltó haragra lobbant, s a két vállalkozó urat maga elé rendelvén, ámugy magyarosan, és érdem szerint bánt el velök. Helyesen van! Becsüljük érte! a vállalkozók legalább megértették, hogy a szédelgés kora lejárt.

* **A miskolczi katasztrophából** lapunk zártakor részletes tudósitást kaptunk, melyet holnap fugunk közölni. Addig is megemlitjük, hogy a holtak száma eddigelé 400-ra rug. Az utczák kövezete helylyel-helylyel hat ölnyire lesülyedt. A kár **két millió forintra rug.**

LEGUJABB.

— **Ragusa**, aug. 31. Trebinjében lázadás tört ki. — A felkelők tegnap óta a katonasággal harczolnak, ez utóbbiak vonakodnak nekik a fellegvárt átadni.

— **Bécs**, szept. 1. A mai nap folyama alatt a harcztérről semmi ujabb jelentések nem érkeztek.

— **Bécs**, szept. 1. Az albániai határról folytonos csatákról érkeznek hirek. Nem igaz, hogy Ausztria szerb területen átvonulást kért volna. A külföldi lapok erre vonatkozó hirei alaptalanok.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Nyilttér.*)

Harcz és küzdelem a sárral.

Bizony mostohája a városnak a czegléd és szt.-annautczákat összekötő kandiautcza, mert ehhez fogható sárfészek e város területén nem létezik, pedig ez igen fontos forgalmi ut levén, bámulnunk kell a hatóság hanyagságát és közönyét, mellyel a már több oldalról tett felszólitásokat mellőzi.

A minap láttunk egy szegény talyigást, ki kevés terhével is lovastól mindenestől bele dőlt a sárba., s Puskás bácsi naponta óriási küzdelmet viv ki, ha hosszu fülü lovával e sártengeren keresztül akar vergődni, olykorolykor lovának csak füle levén látható.

Elvárnánk a szépészeti, ugy a közegészségügyi bizottmányoktól (ha ugyan vannak ilyenek), hogy forditnának egy kis gondot mi reánk is, s kegyelmesen rendelnék el már végre-valahára, ezen utcza rendezését s legalább járható állapotba helyeznék.

B. G.

*) E rovat alatt közlöttekért, nem vállal felelősséget a Szerk.

Makkolási hirdetmény.

Mltsgs gróf Forgách István uri szalánczvári uradalmához tartozó erdőkben ez évi makktermés (többnyire bikkmag) szeptember hó 15-én haszonbérbe árverés utján kiadatik.

Venni szándékozók főerdészeti hivatalnál N.-Szalánczon 10%-nyi bánatpénzzel ellátva megjelenni kéretnek.

Wáczlao Ede,
urad. főerdész.

(313.)

Üzletbeszüntetés végett
önkéntes végkiárulás.

Van szerencsém tudatnom, miszerint üzletemmel végképpen felhagyni, magamat elhatározván, az abban jelenleg létező vászon, rőfős és rövidáru cikkekből álló összes készletet, önkéntes végeladás utján, igen jutányos árban elárusitom.

Mire a t. cz. közönséget, tisztelettel meghivom

Kern Adolf,
czég alatti üzlettulajdonosa.

(305.)

Üzlethelyiség: főpiacz, tábornoki lakházban.

Iskolai értesités.

Nyilvános

polgári és kereskedelmi iskolám s nevelőintézetemben

együtt, Budapesten, Károly-körut 22. (orászgut 4.) a 26-ik iskolai év folyó évi september 3-án veszi kezdetét. A növendékek felvétele augusztus 20-kától naponta délelőtt 8 órától 12-ig és délután 3 órától 5-ig ejtethetnek meg.

Intézetemben (nevelőintézet) a reám bizott növendékek általam s nőm által a leggondosabban ügyeltetnek fel s a legszeretetteljesebben ápoltatnak. Azok nevelése körül nekem több mint 30 évi többoldalu tapasztalás áll rendelkezésemre, a mi arra jogosit, nevelőintézetemet minden t. cz. szülőknek a legjobban ajánlani. Tudósitványok kivánatra ingyen.

Röser Miklós.

(262)

Védjegygyel — Ajánljuk — védve

Elsinger M. J. és fiai
Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

csász. királyi szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,
kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelméit.

Hirdetés.

A cs. kir. katonai felügyelőség utasitása következtében az itteni cs. kir. katonai kórház parancsnokságától közhirré tétetik, hogy folyó évi szeptember 25-én délelőtt 9 órakor a kórházi irodában élelmezési ellátás végett nyilvános árverés fog tartatni; melyhez az erre vállalkozók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a közelebbi föltételeket, melyeket a „Budapesti Közlöny" hirdeti egyszersmind, a kórházi irodában naponként délelőtt 9-től 12 óráig és délután 4-től 6 óráig megtekinthetik.

Debreczen, 1878. augusztus 25.

A katonai-kórház parancsnokságától.

(303.)

Koszt és lakás

kapható a főiskola tőszomszédságában, nagypéterfia 984-ik sz. a.

(307.)

Alföldy Károly
táncztanitó

Tisztelettel tudatja a tánez-müvészetet kedvelő n. é. közönséggel, miszerint táncztanitását főpiacz báró Báró Josinczy házban levő tánciskolában, és a helybeli kissebb növeldékben folyó évi szeptember hó 10-én megkezdi; a helv. hitv. egyház tek. Dóczy Geeeon igazgató ur vezetése alatt álló leánynelő intézetében pedig ez évben is ugy mint más években október hó végével kezdi meg: egyszersmind bátorkodik a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani: hogy a nyári tanidény egyrészét a fővárosban töltötte, és az ottani jelesebb mesterektől a legujabb divatu charekter és társas tánczokat tökéletesen elsajátitotta, melynél fogva képesnek érzi magát növendékeinek több oly tánczokat betanitani, melyek városunkban még eddig nem tanittattak.

Beiratások eszközölhetők lakásán.

Főpiacz Báró Jozinczy házban.

ELVESZETT

egy egészen sárga, sima szőrü kis kutya, mely „piczi" névre hallgat. A megtaláló sziveskedjék azt nyugoti sor 1673. sz. a. Czeglédi Sándorné asszonynál átadni, hol 6 frt jutalomban részesül.

(310)

Kiadó tulajdonos: Vértessi Lajos.

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.